

beschikking

GERECHTSHOF ARNHEM-LEEWARDEN
locatie Arnhem

K14/1104

Beschikking

inzake

K. Kourtit,
wonende te Utrecht,
klaagster,

tegen

N.N.,
beklaagde.

Op 3 december 2014 is ter griffie van het hof een klaagschrift binnengekomen van klaagster. Het klaagschrift richt zich tegen de beslissing van de officier van justitie bij het arrondissementsparket Midden-Nederland om tegen beklagde geen strafvervolging in te stellen.

Het hof heeft kennisgenomen van het ambtsbericht van de plv. hoofdofficier van justitie van het arrondissementsparket Midden-Nederland, het schriftelijk verslag van de advocaat-generaal en de overige op deze zaak betrekking hebbende stukken.

Op 27 november 2015 is de zaak in raadkamer van dit hof behandeld. Bij de behandeling waren klaagster, alsmede de advocaat-generaal aanwezig. Zij zijn in raadkamer gehoord.

De advocaat-generaal heeft, in afwijking van het schriftelijk verslag, geconcludeerd tot grondverklaring van de klacht.

Het beklag

Klaagster heeft op 12 juli 2014 aangifte gedaan van smaad, smaadschrift en laster, gepleegd door een onbekend persoon in de periode van 21 mei 2013 tot en met 12 juli 2014.

De politie Utrecht heeft klaagster bij brief van 9 september 2014 meegedeeld dat er te weinig aanknopingspunten zouden zijn om (een) verdachte(n) op te sporen. Klaagster heeft in oktober 2014 een bezwaarschrift ingediend, gericht aan het openbaar ministerie. Omdat uit de stukken bleek dat de beslissing van de politie was afgestemd met de officier van justitie, is het bezwaarschrift aangemerkt als een klaagschrift ex artikel 12 van het Wetboek van Strafvordering. Het openbaar ministerie heeft het bezwaarschrift vervolgens in december 2014 ter behandeling doorgestuurd naar het hof.

De beoordeling van het beklag

Klaagster kan als rechtstreeks belanghebbende worden beschouwd en is derhalve ontvankelijk in haar beklag.

Klager was als onderzoekster werkzaam bij de Vrije Universiteit (hierna: VU) in Amsterdam en zou gaan promoveren. Zij was al een aantal jaren bezig met haar proefschrift toen de decaan en de ombudsman van de VU op 21 mei 2013 een anonieme e-mail ontvingen, waarin stond dat de afzender het proefschrift van klaagster had gelezen en daarin plagiaat had geconstateerd. Ook op 22 november 2013 en 12 juli 2014 zijn er dergelijke klachten van dezelfde (?) onbekend gebleven afzender door de VU ontvangen. De anonieme klachten hebben bij de VU tot interne onderzoeken geleid. Uiteindelijk is geconcludeerd dat er geen sprake was van het verwijtbare feit van plagiaat. Desondanks is er op internet, in landelijke dagbladen en in internationale publicaties veel gepubliceerd over vermeend plagiaat door klaagster. Klaagster stelt hierdoor nog steeds gedupeerd te worden.

De politie heeft onderzoek gedaan naar het IP-adres en de gebruikersgegevens verband houdend met het door klaagster genoemde emailadres. Dit heeft geen resultaten opgeleverd. Ook anderszins is er geen concrete informatie beschikbaar gekomen om de anonieme klachten verder te onderzoeken. Gelet hierop is besloten het opsporingsonderzoek te stoppen.

Klaagster heeft het vermoeden dat de anonieme melder werkzaam is bij de afdeling ruimtelijke economie van de VU waar zij in het verleden werkzaam is geweest. Tijdens de behandeling in raadkamer heeft klaagster dit vermoeden met argumenten onderbouwd. Daarnaast heeft klaagster aangegeven dat zij na het staken van het opsporingsonderzoek dat nader onderzoek naar het IP-adres heeft verricht. Daaruit is gebleken dat het IP-adres in gebruik is bij Surfnet (een service-instelling van universiteiten in Nederland) en dat het IP-adres behoorde bij de subcategorie VU te Amsterdam. Dit IP-adres is in 1990 uitgegeven op een zogenaamde thuisaansluiting van een medewerker van de VU. Surfnet heeft aangegeven de naam van de betrokkene niet aan klaagster kenbaar te kunnen maken en dit alleen op last van de politie in het kader van een onderzoek te kunnen doen.

Het hof is met de advocaat generaal van oordeel dat er voldoende aanknopingspunten aanwezig zijn om een nader onderzoek in te stellen, waarbij in elk geval het IP-adres van de anonieme e-mailer nader onderzocht moet worden. Daarnaast moeten daarvoor in

aanmerking komende getuigen gehoord worden. Nu het onderzoek van de politie onvolledig is geweest, acht het hof vervolging in de vorm van een onderzoek als bedoeld in artikel 181 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen.

Uit het voorgaande volgt dat het beklag gegrond is. Er wordt beslist als volgt.

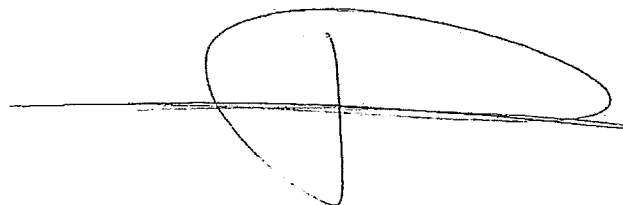
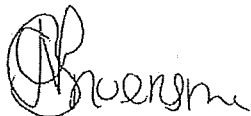
Beslissing

Het hof:

Beveelt dat door de officier van justitie bij het arrondissementsparket Midden-Nederland een strafvervolging tegen N.N. zal worden ingesteld ter zake van het misdrijf omschreven in artikel 261 of 262 van het Wetboek van Strafrecht.

Gelast dat door de officier van justitie een vordering als bedoeld in artikel 181 van het Wetboek van Strafvordering zal worden gedaan teneinde een nader onderzoek te doen verrichten.

Deze beschikking is gegeven door mr. R. van den Heuvel, voorzitter, mr. F.A.M. Bakker en
mr. A.B.A.P.M. Ficq, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. C.J. Broersma, griffier,
op 6 DEC. 2015 en ondertekend door de voorzitter en de griffier.

Voor kopie conform
de griffier van het Ger.
Amhem-Leeuward

